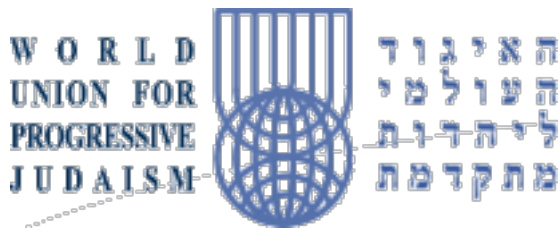

5774

Torah from Around the World

Alles is voorzien, en vrijheid is gegeven. De wereld wordt geoordeeld met goedheid. En alles naar de meerderheid van goede daden. En sommigen zeggen: We weten niet hoe de daden worden geteld.

(Spreuken over de Fundamenten [Pirké Avot] 3:15, uitgave Amphora Books)

Sjabbat 22 maart 2014 / 20 adar II 5774: Sjemini, Wajikra [Leviticus] 9:1 – 11:47

Tanach: blz. 212 - 219

Haftara : 2 Sjmoel 6:1-19

Tanach: blz. 617 - 619

Commentaar: Rabbijn Steve Burnstein, directeur van het Anita Saltz Internationaal Educatie Centrum, Jeruzalem

Vertaler: Sera Spanier

[Het Engelse origineel](#)

Toen mijn kinderen jong waren had ik momenten van angst rondom hun verjaardagen en Chanoeka. Ik hield van deze feesten. Ik beleefde veel plezier aan hun opwinding. Het was dulle pret om met zoveel mogelijk familieleden bij elkaar te zijn en lekker ijstaart te eten. Mijn zorg had betrekking op de cadeautjes en bestond uit vier simpele woorden: 'In elkaar zetten noodzakelijk'.

De kinderen wilden dat ik zo snel mogelijk met het gereedschap aan de gang ging en snel hun spelletjes en speeltjes in elkaar zette. Na de eerste horde genomen te hebben, namelijk het met succes openen van de pakjes, kweet ik mij van de taak om alles in elkaar te zetten. Evenals bij het in elkaar zetten van Ikea meubels gebeurde het soms dat ik te snel aan de gang ging, mijn fouten ongedaan moest maken en weer opnieuw moest beginnen. Bij mijn tweede poging besteedde ik dan wel aandacht aan de instructies.

Ik zal zo'n tien jaar geweest zijn toen één van mijn onderwijzers de klas een bijzonder moeilijke toets gaf die verschillende pagina's lang was. Ik herinner me dat ik met afschuw in

de papieren keek, en mijn angst groeide. Toen ik de vragen doorliep begon ik met het beantwoorden van degene waarvan ik het antwoord wist en bewaarde degene die ik moeilijker vond voor het laatst. Ik was verbaasd over het aantal vragen waarop ik het antwoord wist. Ik herinner me vaag dat de onderwijzer aanwijzingen gaf over de toets, maar ik besteedde er weinig aandacht aan omdat ik meteen aan het werk wilde.

Het bleek dat op de laatste regel van het laatste blad van de toets stond: „Schrijf je naam bovenaan iedere bladzijde en beantwoord geen enkele vraag.” De eerste zin van de test luidde: „Lees de hele tekst voordat je een van de vragen beantwoordt.” Instructies kunnen belangrijk zijn.

In het Tora-gedeelte van deze week, Sjemini, Wajkira [Leviticus] 9:1-11:47, lezen we dat Mosjé gedetailleerde instructies geeft aan Aharon en zijn zonen, de priesters, die betrekking hebben op specifieke offergaven en offers die zij moeten voorbereiden. Mosjé zegt hen: „Dit is wat de Eeuwige u heeft opgedragen te doen, opdat Zijn Majesteit aan u zal verschijnen.”

De instructies zijn tamelijk gedetailleerd en Aharon volgt ze nauwkeurig op en ziet erop toe dat iedere handeling correct wordt uitgevoerd. Nadat deze uitgebreide vuurproef succesvol is volbracht, lezen we: „Daarop verscheen de majesteit van de Eeuwige aan het verzamelde volk. Een felle vlam kwam tevoorschijn van vóór de Eeuwige en verteerde het brandoffer en het vet op het altaar. Het hele volk zag dat, en zij juichten en wierpen zich ter aarde.” (Wajikra 9:24)

Aharons zonen, Nadav en Avihu, waren jong en hadden nog niet de les geleerd over hoe belangrijk het is om instructies op te volgen. Zij volgden het voorgeschreven protocol voor het offers brengen aan de Eeuwige niet. Toen zij klaar waren met hun offer „kwam een felle vlam van vóór de Eeuwige en verteerde hen, en zij stierven vóór de Eeuwige.” (Wajikra 10:2)

Persoonlijk vind ik deze straf wel erg zwaar voor twee jonge priesters met weinig ervaring. De meeste commentatoren benadrukken dat Nadav en Avihu werden gestraft voor de zonde die ze begingen van het niet volgen van de instructies. Anderen brengen het argument naar voren dat zij onrein waren en ook nog andere zonden hadden begaan. Hoe dan ook, we lezen in hoofdstuk 16 van Wajikra dat Nadav en Avihu stierven omdat zij de Eeuwige te dicht genaderd waren.

Dit sluit aan bij de argumentatie van anderen die benadrukken dat Nadav en Avihu in wezen heilige en rechtvaardige individuen waren, die de hoogste trede van heiligheid hadden bereikt, parallel aan die van Mosjé, die „van aangezicht tot aangezicht” met de Eeuwige verkeerde. Ze benaderden de Eeuwige met een zuivere intentie en open harten. God was hierdoor zo ontroerd dat Hij ze toestond om dicht bij Hem te komen. Echter, in tegenstelling tot Mosjé, dachten ze er niet aan om zich weg te draaien. Het was deze fout, volgens een midrasj, die tot hun dood door een kus van God leidde. Mosjé zei tegen Aharon: „Toen de Eeuwige zei: 'Door degenen die in mijn nabijheid verkeren, zal Ik worden geheiligd', dacht ik dat dit sloeg op jou of mij. Nu zie ik dat zij groter waren dan wij beiden.”

Hoe benaderen wij datgene wat heilig is in ons leven? Wanneer besteden wij de juiste aandacht aan de details van en instructies voor een ritueel? Wanneer zijn we meer betrokken bij woorden vanuit ons hart? Beide wegen kunnen leiden naar betekenis en heiligheid. Maar als het gaat om speelgoed en meubels van Ikea, raad ik je aan om de gebruiksaanwijzingen goed te lezen.